

OTROŠKA HOJCA

341

Pohištvo in pripomočki za otroke so v našem muzeju dokaj redki. Iz arhivskih virov, literature in pripovedi ljudi na terenu pa vemo, da so v marsikateri hiši, tudi v revnejših, v preteklosti najpogosteje starši kar sami napravili pručko za otroka, manjši stol, hojco in podobno. Zato smo začeli sistematično zbirati takšne predmete.

Poleg pričevanja o načinu življenja nekih ljudi v določenem času in prostoru nam ti predmeti izpričujejo tudi odnos do otrok, saj so se starši oziroma izdelovalci posebej potrudili, da bi otrok imel svoje sedalo, da bi imel pripomoček za hojo, ko je bil na nogah še negotov, da bi imel igračo in podobne stvari. Pri izdelovanju so bili izvirni in iznajdljivi in večinoma niso imeli

ustreznih materialov in orodja za izdelovanje. Zato so ti predmeti pogosto okorno narejeni, včasih se zdi, da so bili za otroka pretežki in pregrobi.

Taka je tudi hojca, ki smo jo za muzej pridobili letos spomladi.

Težka je, neoblazinjena okoli odprtine, tako da je moral rob otroka pri hoji tiščati. Je domače delo. Izdelana je iz 3,4 cm debelega rabljenega ploha, na sredi ima izdolbeno okroglo odprtino s premerom 20,5 cm. Noge so zgoraj ožje, proti koncu se razširijo. Kolesca so lesena, pritrjena z jugoslovanskimi dinarji (1 dinar, l. 1945). Hojco so uporabljali otroci, da so se z njo učili hoditi.

Otroška hojca:

Mere: 37 x 56 x 34,7 cm.

Material: noge in kolesa iz macesnovega lesa,
plošča iz lipovega ali javorjevega lesa.

Stanje: dobro.

Nakup: A. Grašič, Polica nad Kranjem 11, Naklo.

Slovenski etnografski muzej, Ljubljana,

inv. št. EM 17170 (Foto C. Narobe, 1992)

Irena Keršič